

Nr 381.

Av herr Nilsson i Norrlångträsk m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 96, med förslag till arbetstidslag för detaljhandeln m. m.

I det i Kungl. Maj:ts proposition nr 96 till årets riksdag framlagda förslaget till butikstängningslag förekommer ett stadgande rörande handeln med bensin och andra förnödenheter för motortrafiken som måste anses mindre lämpligt. I butikstängningslagens § 2 punkt 3 heter det, att bestämmelserna i lagen icke skola äga tillämpning å »försäljning av motor- eller smörjoljor eller andra för framförande av motorfordon nödvändiga varor, såframt försäljningen sker från upplagsställe, där andra varor ej saluföras». Såsom länsstyrelsen i Malmöhus län i sitt remissyttrande framhållit, är uttrycket något dunkelt, men avsikten är tydligen att undantaget skall avse allenast den typ av bensinstationer, där uteslutande försäljning av bensin och oljor samt andra förnödenheter för motortrafiken äger rum. Detta betyder, att försäljning av bensin i samband med diverseaffärer o. d. skulle vara förbjuden å andra tider än dem som angivas i eller fastställas enligt lagens 3—5 §§.

Denna kategoriklyvning, som väckt gensaga såväl från kommerskollegium som från kooperativa förbundet, synes oss vara ur flera synpunkter olämplig. I främsta rummet kommer den att bli till stor olägenhet för motortrafiken i allmänhet. Denna trafik, som är stadd i ständig utveckling, behöver bekväm servis, vari framför allt inbegripes lätt tillgång till drivmedel för fordonen. Ju tätare bensinstationerna äro belägna efter vägarna, ju bättre och tryggare försörjning med drivmedel. Skulle ägarna av diverseaffärer genom lagstiftning hindras att sälja bensin under andra tider än när affärerna hållas öppna, är det fara värt att ett stort antal av de mindre bensinpumparna komme att nedläggas. Detta återigen skulle bli till stor olägenhet särskilt för landsbygden. De i lagförslaget undantagna verkliga bensinstationerna äro som bekant huvudsakligen belägna i städer och samhällen, under det att bensindistributionen på landsbygden i regel försiggår genom diverseaffärerna.

Den föreslagna bestämmelsen utgör också ett föga sympatiskt ingrepp i konkurrensen till den starkare partens förmån. Bensindistributörernas riksförbund har anfört, att det visat sig svårt att uppnå lämpliga överenskommelser inom branschen om öppethållande, nattjänst o. d. på grund av de smärre försäljningsföretagens hållning, men detta synes oss icke vara något skäl att ställa en stor grupp försäljningsföretag i en sämre ställning än andra. Ur social synpunkt vilja vi i detta sammanhang påpeka, att det ar-

bete på oregelbundna tider, som nuvarande bestämmelser tillåta för bensinförsäljningens del, uteslutande torde falla på affärsinnehavaren och dennes familjemedlemmar och sålunda enligt vanliga lagstiftningsprinciper icke påfordra något samhällsingripande.

Enligt vår åsikt tala sålunda synnerligen starka skäl för att all försäljning av drivmedel m. m. för motorfordon undantages från butikstängningslagen. Därmed ha vi icke velat bestrida önskvärdheten av en sådan sanering i fråga om försäljningstider och nattjänst, som bensindistributörernas riksförbund påyrkat. Icke blott ur försäljarnas egen synpunkt utan även ur allmänhetens vore det säkerligen en vinst, om man kunde åstadkomma någon form av jouttjänst för nätter och söndagar på orter, där flera bensinförsäljare finnas. I likhet med de sakkunniga hysa vi emellertid den uppfattningen, att distributörerna på varje ort utan svårighet borde kunna träffa överenskommelser i detta avseende.

Med anledning av vad vi sålunda anfört, få vi härmed hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts förslag till butikstängningslag måtte besluta sådan ändring i förslagets § 2, punkt 3, att satserna »såframt försäljningen sker från upplagsställe, där andra varor ej saluföras» utgå.

Stockholm den 18 mars 1939.

Andreas Nilsson,
Norrlångträsk.

Gustaf Andersson
i Rasjön.

Oscar Carlström.

Ake Holmbäck.

C. O. Johanson,
Huskvarna.

And. Hilding.